

lentokonetta, joista kolmasosa pommituskoneita. Edelleen Saksassa samaten kuin Italiassakin kasvatetaan nuoriso yksinomaan sotilaallisia tarkoituksia varten. Italiassahan jokainen henkilö aina 8 ikävuodestaan 32 ikävuoteen on pakotettu nauttimaan määrätynlaista sotilasopetusta. Vuosi sitten hyväksyttiin Englannissa laki, jonka mukaan lentokoneiden lukumäärä kohotetaan 1,500 ja tämän vuoden puolustusbudjetti päättyy 158,2 milj. puntaan, joka merkitsee 28,6 milj. punnan nousua edellisestä vuodesta. Neuvostoliitolla ilmoitetaan olevan 5,000 sotalentokonetta, joista noin 1,200 raskasta pommituskonetta. Muillakin aloilla mainitaan

Neuvostoliiton voimavarat erittäin tehokkaiksi.

Varustelukilpailu jatkuu siten täyttä päätä. Useimmat maat näyttävät jännittävän kaikki voimansa saadakseen itselleen hankituksi niin paljon taisteluvälineitä kuin ikinä on mahdollisuus saada. Nämä menot esitetään tarpeelliseksi ja välttämättömiksi, koska "muutkin ovat hankkineet" niin ja niin paljon. Ja kun varat on saatu, ovat nuo "muut" jälleen ehtineet suhteellisesti edelle ja niin jatkuu jokaisessa maassa sama noidantanssi loppumattomasti. Sotilasmenot kasvavat vinhaa vauhtia ja kansakuntain elämälle paljon tärkeämmät asiat joutuvat odottamaan.

Politiikka Ja Järkiperäisyys

WASHINGTONIN valtiosta kotoisin olevan politikoitsija Zioncheckin pääkampungissa ja muualla seikkailu johti hiljattain siihen, että hänen järjestilänsä alettiin tutkia. Se kuitenkin keskeytyi omituisella tavalla, joka antoi aihetta ajatteluun etteivät toiset politikoitsijat taida olla häntä viisaampia. On nimittäin otaksuttavaa että politikoitsijoista jotkut olivat vielä sen verran järjillään, että käsittivät Zioncheckin tutkimuksen jatkamisen johtavan kaikki politikoitsijat tutkimuksen alaiseksi ja sen jälkeen mahdollisesti hullujen huoneeseen.

Mutta tutkimuksen alulle pano asetti kuitenkin jo ennestään huonossa maineessa olevat politikoitsijat entistä enemmän kyseenalaiseen asemaan julkisuusvälineiden palstoilla. Joissakin kysymystä koskevissa kirjoituksissa on politiikassa sanottu olevan vain hyvin vähän, jos ollenkaan, järkeä. Eräässä kirjoituksessa sanotaan asiantuntijain vakuuttavan olevan totta, että liottelijain joukosta löytyy vain hyvin harvoja täysijärkisiä henkilöitä. Asian näinollen täytyy politikoitsijain suuren enemmistön olla hulluja, sillä he kaikki ovat mitä julkeimpia liottelijoita.

Ken hyvänsä järkiperäisesti kaikkia asioita ajatteleva henkilö lienee joutunut monta kertaa hämilleen politikoitsijain toimintaa seura-

nessaan siksi, että se on näyttänyt järjettömältä. Mutta vain aniharvat ovat uskaltaneet asettaa hallitsijainsa tai niiksi pyrkivien järjestilän kyseenalaiseksi. Kaikella on kuitenkin rajansa ja kun politikoiminenkin menee mitä ilmeisemmäksi hassutukseksi, niin kansa — joka aina sentään ajattelee jossakin määrin järkiperäisesti — asettaa sen tekojen ja tapahtumain perusteella ansaittuun luokkaan.

Tämä politikoitsijain järjestilän kyseenalaiseksi asettaminen on johtanut siihen, että esim. New Jersey'n valtion kuvernööri Hoffman, josta hänen vastustajansa olivat antaneet epäilyttäviä lausuntoja, on hankkinut asiantuntijoilta järjestilänsä koskevan todistuksen. Sen vakuutetaan olevan sataprosenttisesti kelpoisuutta osoittavan, mutta lausunnon yhteydessä ei lähemmin selitetä sitä että tarkoitetaanko sillä vain poliittista kelpoisuutta tai sitä, että hän on täysin normaali poliittisen elämän ulkopuolellakin.

Hoffmanilla käsitämme nyt kuitenkin olevan sataprosenttisen kelpoisen todistuksen siltä, että hän on kelpoinen politikoitsijaksi ja hän on kehoittanut vastustajainsakin hankkimaan itselleen todistuksen, että valitsijat saisivat edes jonkinlaisen käsityksen heidänkin järjestilästään. Hänen vastustajansa eivät ole hankkineet todistuksia, joten on oletettavaa ettei sa-

nottujen todistusten hankinta tule yleiseksi politiikoitsijain keskuudessa. Sillä muuten ei tulisi mitään merkitystä olemaankaan sinä tapauksessa, jos kelpoisuuden mittana pidettäisiin nykyisiä politiikoitsijoita, jotka ovat mitä kuuluisimpia lioittelijoita ja niinollen — mikäli edellämainittu asiantuntijain lausunto pitää paikkansa — myös hulluja.

Yleisten asiain ja kansan hallinnon etuisuuden perusteelta katsoen kyllä olisi hyvä, että kaikki yleisissä viroissa olevat henkilöt olisivat järkeviä. Mutta syystä, koska valtio ja koko nykyinen kapitalistinen järjestelmäkään ei perustu järkipärsyydelle, niin kuinka sille omnaisten tehtävien suorituksessa voisi olla ja toimia järkevä henkilö. Se on kerrassaan mahdollointa. Ne lait ja säädökset, joiden alaisina politiikoitsijain ja muiden hallitusten palvelijain on toimitettava, on laadittu harvojen yksilöiden etuja silmälläpitäen, eikä järkipärsä-

syyttä. Joten järkevän ihmisen on niiden puitteissa kerrassaan mahdoton toimia.

Tässä onkin juuri se syy, miksi vain hullut menestyvät politiikassa, sillä he voivat sovittaa itsensä hullujen laatimien säädöksiin alaisuuteen.

Kuinka esim. kukaan järkevä ihminen voisi sovittaa itsensä ja työskennellä sellaisten henkilöiden keskuudessa, jotka käsittävät yhden leivän varastamisen olevan rikoksen, mutta kunnioitettavat miljoonan leivän varastajaa ja allistuvat palvelemaan kaikessa hänen tahtoaan.

Politiikoitsijain, samoin kuin poliittisen toiminnankin, järkipärsyyttä koskeva kysymys on samanlainen kuin lisäarvon riistoakin koskeva kysymys. Jälkimmäistä ei voida kontrolloida nykyisen järjestelmän vallitessa ja edellistä ei voida johtaa järkipärsyyteen, mutta molemmat voidaan hävittää ja ne tullaan hävittämään samanaikaisesti.

Moraalinen Sankari

KERRAN vietin muutamia päiviä Fulson majatalossa, Molsissa, ja tulin tällöin oleeksi mukana seudun kirkkojuhlapäivänä. Kylään virtasi punaposkisia maalaispoikia näyttämään nuoruuden voimiaan ja majatalo oli jo varhaisesta aamusta valmistunut viettämään juhlaa. Dannebrog-lippu liehui korkealla tangossa, vaunullinen Carlsbergin olutta oli valmiina odottamassa ja kaksi ylimääräistä poltisia tilattuna Ebohtofista.

En milloinkaan ole nähnyt juoppoutta niin paljon yhdellä kertaa. Jo kymmenen tienoissa olivat useimmat nuorista miehistä päihdyksissä. He makailivat rentoina pöydillä tai pyyhkäisivät ne puhtaaksi lasista, kannuista, paperosilaatikoista käsin, jotka eivät olleet hillittävisissä. Jo aamupäivällä he kuljeksivat ympäri näkemättä, kuulematta tai ymmärtämättä mitään. Auringon laskiessa muistutti majatalo tappotannerta. Kaikki ovet olivat auki. Ikkunaruudut olivat rikkilyötyinä. Kaadettujen pöytien ja kahtia iskettyjen tuolien välissä makasi nuoria miehiä rypien lattialla. Toiset olivat

menneet talleihin ja latoihin jääden sinne maakaamaan tiedottomina. Kaikille näille nuorille tanskalaisille oli juhla yhtä kuin juomaseura.

Kysyin miksi? Siksi, että toinen tahtoi olla yhtä hyvä kuin toinenkin. Sille, joka sanoo puolittiesä ei, sille nauretaan. Ei kukaan uskalla olla selvänä.

Mutta "Ringjopingin Avisessa" näin tällaisen ilmoituksen:

— Allekirjoittanut pyytää täten, etteivät kunnioitettavat herrat, ravintoloitsijat, eivätkä Ringjopingin kauppiaat tarjoaisi eivätkä myisi minulle mitään väkijuomia, koska sen vaikutuksesta en tiedä miten käyttäydyn.

Kunnioittavasti: Chr. Bro Nielsen,
Ringjoping.

Lukijan täytyy ehdottomasti hymyillä, ja Ringjopingissäkin naurettiin kyllä myös hyvin ivallisesti. Mutta minä kohotin hattuaani Chr. Bro Nielsenille. Hänellä oli rohkeutta julkisesti sanoa: minä en juo. Hän oli moraalinen sankari. — A. Kirkebye.